

Հրատարակութիւն Սրբ. Օրմանեանին համակրող
Նոր-Նախիջեանցիներէի

ՄԱՂԱՔԻԱ ԱՐԳԵՊԻՍԿՈՍ ՕՐՄԱՆԵԱՆ
ԵՒ
ԿԱԹՈՒԿԻՍԱԿԱՆ ԸՆՏՐՈՒԹԻՒՆ

ԿԵԿ ԳԱՐՇԻՆ ԱՆՏԻ. ՇԱՀԱԿԻԱՆ

Բ. տպագրութիւն

ԳՐԱՆԻ Կ. 10 ԿՈՂ.

281.69.
0-903

ԹԻՖԼԻՑ
ՏՊԱԳՐԱԿԱՆ ԶՐԱՏՐԱԿԵԿԻՆ ԸՅԻ.
1911

ՅԱՆԱԶԱԲԱՆ Ա. ՏՊԱԴՐՈՒԹԵԱՆ

Երկու հանգամանք մղել են մեզ հայ հասարակութեան առաջ գնել այս գրքոյիլը: Առաջին՝ մեր խորին համոզումն է, որ Ա. Էջմիածնի ներկայ քայքայուած պայմաններէի համար ս. Օրմանանք, որպէս կարող, կրթուած եւ վարչագէտ անձնարութիւն, արժանաւորագոյն ընտրելին է կաթողիկոսական աթոռի համար: Այս համառօտ կենսագրականով փորձում ենք ծանօթացնել հայ հասարակութեան նորա բեզմնաւոր գործունէութեան հետ եւ պարզել այն թիւրեմացութիւնները, որ տարածել են նորա հակառակորդներն ու թշնամիները հասարակութեան մէջ:

Երկրորդ՝ մեզ այս գործին մղել է մեր խիղճը, որ անհրաժեշտ է զգացել արդարութեան ձայնը բարձրացնել այն գուեհիկ եւ բարբարոսական վարմունքի դէմ, որ Կ. Պոլսոյ խոստանք իւր պետերով, եւ ստիպութեան շղթաների մէջ անուած անբարոյական լրագրութիւնը ցոյց տուին հրաժարուած պատրիարքի դէմ, յաւիտենական նշուակութեան արձան կանգնելով իրենց համար: Սերկապարանոց ստութիւնն ու անպատկառ գրգռութիւնը այդ մարկանց լաւագոյն զէնքն էր անացնելու եւ բոտ ամենայնի վարկաբեկ անելու մի բարձրաստիճան հոգեւորական, որ ծանր օրերի մէջ ցոյց տուած իւր խելօք գործունէութեան համար, այս արատութեան օրերին արժանի էր երախտագրիտութեան եւ չնորհակալութեան:

Այս գրքոյիլը գիտական բնաւորութիւն չունի, զրուած է հասարակութեան աւելի լայն խաւերի համար. այդ պատճառով էր խուսափել ենք աղբիւրներէ ցուցումներով եւ ծանօթութիւններով գժուարացնել բնթերցանութիւնը:

Դարեգին վարդ. Յովսէփեան

4 հոկտ. 1908 թ.

Ա. Էջմիածին:

